

H. M. Petersen: Saavel i den nu gjældende Værnepligtslovs §§ 19 og 20 som i Regjeringsudkastets § 25 og i det af Udvalget os til Orientering meddeelte, afændrede Forslags § 24 indeholdes det Princip, at det overhovedet tillades unge Mennesker, som have opnaaet 18 Aars Alderen, og ellers ere fuldkommen tjenstdygtige, at indtræde i Armeen, enten som Underofficerer eller som Menige, paa 8 Aar, og paa den Maade at udtjene deres Værnepligt. Dette Princip forekommer mig heldigt. Men ved Siden deraf er der noget Uheldigt deri. Det er saaledes muligt, at en Mand kan påtage sig, naar han er 18 Aar, at tjene i 8 Aar. Naar han nu har tjent i henved 5 Aar, kan han blive hjemforlovet af Krigsbestyrelsen, uden at faae nogen Godtgjørelse for den Tid, han har tjent. Disse 5 Aar, der ere satte som Grændse, indenfor hvilken der ikke tilkommer denne Mand nogen Godtgjørelse for de Aar, han har tjent, ere nu forandrede til 4 Aar; men det er dog ubilligt og ikke rigtigt af Krigsbestyrelsen eller Værnepligtsloven, at den stiller denne Begunstigelse i Udfigt; og saaledes paa en vis Maade fanger den unge Mand i en Fælde og siger, efterat han har tjent i 2, 3 eller 4 Aar: Nu kan Du gaae hjem og blive behandlet efter Din Aldersklasse. (Tscherning: Det staaer intetsteds!) Ja, den ærede Rigsdagsmand siger, at det staaer intetsteds, men saaledes vil det dog skee, naar Krigsbestyrelsen bruger den Magt, som ifølge Paragraphen er hjemlet den. Ja, den ærede Rigsdagsmand, som nys afbrød mig, ryster paa Hovedet; men han havde jo netop selv stillet et Forslag, som nu er taget tilbage, der vilde have tjent til at afhjælpe nogle af de Mangler, og Noget af det, jeg kalder ubilligt; men det foreligger jo, som sagt, ikke mere, og det nytter derfor ikke at tale derom. Jeg skal tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, om det dog ikke skulde kunne blive fortroligt med den Tanke, at det er urigtigt, at en Mand, som er 18 Aar og påtager sig frivilligt at være Soldat, for at aftjene sin Værnepligt paa 8 Aar, kan, efterat have tjent i flere Aar, af Krigsbestyrelsen sendes hjem og behandles der-

ning er dette ikke rigtigt (Tscherning: Det kan han ikke!). Den ærede Rigsdagsmand siger: Det kan han ikke, men i saa Fald har jeg ikke forstaaet Ordene, og saa skulde jeg meget ønske, at det ærede Medlem vilde oplyse mig i saa Henseende; thi efter hvad der staaer i § 24 i det ene Udcast og i § 25 i det andet, troer jeg ikke, at det kan forstaaes paa anden Maade. Har han derimod tjent i fulde 4 Aar, saa er det en anden Sag, saa bliver han at oversføre i Forstærkningen, men har han ikke tjent saalænge, saa kan han, uden egen Brøde, blive behandlet saaledes, som jeg nys udtalte, og det forekommer mig ikke at være ganske rigtigt.

Müller: Det er kun et Par enkelte Bemærkninger med Hensyn til hvad der blev ytret af den ærede Ordfører, jeg vil tillade mig at gjøre. Naar den ærede Ordfører har betragtet det som en Compliment, hvad jeg før sagde om, at han havde bragt Munterhed ind i sin Prædiken, saa skal jeg dertil bemærke, at det vidner om en stor Taknemmelighed fra hans Side. Iøvrigt maa jeg bemærke, at det neppe er rigtigt at fremkomme med Ting, som ligge udenfor en Sag, og som uden Skade kunde være borte. Ordføreren meente, at det maaskee havde krænknet mig, at han havde udtalt sig saaledes, som han har gjort om Oppasseren; nei, paa ingen Maade, jeg nærer al Velvillie for og har ikke det Mindste imod den lille Mand; men jeg fandt kun, at det ikke var paa rette Sted at indbringe saadanne Ting; og hvad skulde der bevises ved, at Oppasseren var saa lille, at han maatte benytte en Stige eller en anden Gjenstand til at staae paa, naar han skulde strigle og pudse Officerens Hest? Naar den ærede Ordfører har meent, at naar man kunde komme ud over Banskelligheden i Fredstid, saa skulde man nok komme over den i Krigstid, da maa jeg dertil svare, at den ærede Ordfører jo ikke formaaer at opfylde dette Tilfagn, og jeg troer eiheller, at Noget virkelig for Alvor vilde stole derpaa. De Grunde, den ærede Ordfører anførte til Begrundelse af sin Anskuelse, kunne saaledes ikke tillægges allermindste Betydning. Den ærede Ordfører sagde endelig, at Krigsministeriet nok vilde ordne den